

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ
І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 2 (511)

Пятніца, 25 студзеня 1963 г.

Цана 1 кап.

Год выдання XVI-н

ЗІМОВАЯ ЭКЗАМЕНАЦЫЙНАЯ НА МАТФАКУ

МАСКВА, 20 студзеня. (ТАСС). У дакладна ўстаноўленую гадзіну расчыніліся сёння раніцай дзверы старадаўняга будынка на плошчы Рэвалюцыі ў Маскве, дзе знаходзіцца Цэнтральны музей Уладзіміра Ільча Леніна. І адразу ж сюды хлынуў людскі паток. Тут можна было убачыць наведвальнікаў усіх узростаў і прафесій, якія прыбылі з розных раёнаў Савецкага Саюза, прадстаўнікоў многіх замежных краін. Усіх прывяло ў гэтыя светлыя залы адно гарачае жаданне — яшчэ лепш пазнаць, як жыў і змагаўся за шчасце працоўных бясконца родны Ільч...

Дакументы і матэрыялы, размешчаныя ў музеі, паслядоўна раскрываюць жыццё і рэвалюцыйную дзейнасць У. І. Леніна.

...Вялікая група воінаў Савецкай Арміі сканцэнтравана слухае расказ экскурсавода аб «Красавіцкіх тэзісах» Леніна.

У гэты час другая група наведвальнікаў уважліва знаёміцца са зместам апошніх артыкулаў і пісьмаў Уладзіміра Ільча, якія на многія дзесяцігоддзі ўперад асветлілі шлях Савецкай краіне да камунізму і перспектывы развіцця ўсяго чалавецтва.

Вось і заключная зала. Тут экспанаваны матэрыялы XXII з'езда партыі, лістападаўскага Пленума ЦК КПСС. Яны пераканаўча сведчаць аб тым, як савецкі народ пад мудрым кіраўніцтвам Камуністычнай партыі ажыццяўляе ленінскія заповеды.

В. ЦЯРЭНЦЬБЕУ.

З сакавіка — выбары ў Вярхоўны Савет і мясцовыя Саветы БССР

Вылучэнне кандыдата ў састаў Цэнтральнай выбарчай камісіі

У адпаведнасці з артыкулам 36 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Савет БССР» днямі ў нашым універсітэце адбыўся перадвыбарчы сход прафесарска-выкладчыцкага калектыву, аспірантаў, студэнтаў і абслугоўваючага персанала, прысвечаны вылучэнню кандыдата ў састаў Цэнтральнай выбарчай камісіі па выбарах у Вярхоўны Савет БССР.

Сход адкрыла сакратар партыйнага камітэта Т. Я. Дударова. Зацвярджаецца павестка дня. Затым слова бярэ кандыдат фізіка-матэматычных навук, начальнік вылічальнага цэнтра універсітэта Пётр Міхайлавіч Чэголін.

— Я прапаную, — гаворыць прамоўца, — ад імя ўсяго калектыву нашага універсітэта вылучыць кандыдатам у састаў Цэнтральнай выбарчай камісіі выдатнага вучонага і арганізатара, акадэміка, прафесара, рэктара нашага універсітэта Антона Нікіфаравіча Сеўчанку. Мы ніколі не сумняваемся, што наша давер'е тав. Сеўчанка з гонарам апраўдае.

Сход аднадушна вынес пастанову: ад калектыву Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна вылучыць прафесара, акадэміка А. Н. Сеўчанку кандыдатам у састаў Цэнтральнай выбарчай камісіі па выбарах у Вярхоўны Савет БССР і на падставе артыкула 37 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Савет БССР» прасіць Прэзідыум Вярхоўнага Савета БССР зацвердзіць рашэнне агульнага сходу калектыву універсітэта.

16 студзеня 1963 г. радзі прынесла вестку: Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР быў зацверджан састаў Цэнтральнай выбарчай камісіі па выбарах у Вярхоўны Савет Беларускай ССР. У састаў яе ўвайшоў рэктар нашага універсітэта Антон Нікіфаравіч Сеўчанка.

Час прыспешвае

Для аспірантаў другога года навучання наступіў адказны момант. Адно з іх толькі што здаў кандыдацкія экзамены і прыступілі да складання планаў дысертацыйных работ, другія перачытваюць апошнія старонкі літаратуры, каб разлічыцца па экзаменах. Так, аспірант кафедры філасофіі Пётр Удавічэнка, які паспяхова здаў усе экзамены, ужо склаў план дысертацыі і прыступіў да работы над тэмай. Нялёгка скласці план дысертацыйнай работы, не проста ўсё ўлічыць і прадугледзець, вызначыць каляндарныя тэрміны напісання работы. Але з дапамогай і пад кіраўніцтвам сваіх навуковых кіраўнікоў аспіранты С. Кручкоў, Л. Баркоўскі, В. Купрыенка і іншыя паспяхова спраўляюцца з гэтай задачай.

Здаўшы тры папярэднія экзамены на «выдатна», перагортваю апошнія старонкі сваіх канспектаў, чытае, перачытвае творы класікаў марксізма-

ленінізма аспірант кафедры гісторыі КПСС Р. Малюковіч. 7 лютага ў яго апошні экзамен па другому перыяду гісторыі КПСС. А там — паездка ў Маскву для знаёмства з літаратурай па выбранай тэме, складанне плана дысертацыі і пачатак работы над тэмай. Дарэчы, многія аспіранты другога года навучання пабывалі ўжо ў Дзяржаўнай бібліятэцы імя Леніна г. Масквы, а некаторыя толькі яшчэ збіраюцца туды паехаць.

Час прыспешвае. У адпаведнасці з новым палажэннем аб аспірантуры, за час навучання кожны аспірант павінен не толькі здаць кандыдацкія экзамены, але і напісаць і абараніць дысертацыю стаць высокакваліфікаваным спецыялістам па выбранай спецыяльнасці. Вось чаму, эканомячы кожную гадзіну часу, так напружана працуюць аспіранты ў гэтыя дні.

Н. ПРАТАСЕВІЧ, загадчык аддзела аспірантуры.

Сесія. Гэтае слова ўспрымаецца студэнтамі па-рознаму.

Адно яе чакаюць з радасцю. Гэта выдатнікі. Для іх сесія, як і канікулы, — адпачынак пасля ўпартай работы на працягу семестра, час, калі прыемна атрымоўваць узнагароду, выдатную адзнаку за поспехі ў вучобе.

Другія («залатая сярэдзінка») чакаюць сесію з трывогай. Вучылі яны мала, а ў час сесіі націскаюць. Яны маюць некаторы запас ведаў. А новыя набываюцца толькі для того, каб здаць сесію. Пасля сесіі ў іх веды так жа хутка вылітаюць з галавы, як і набываліся. Такіх студэнтаў яшчэ, на жаль, шмат.

Але ёсць яшчэ і трэція. Гэтыя трэція жывуць ад сесіі да сесіі вельмі весела. А ў час сесіі (і хто яе толькі выдумаў!) ім даводзіцца вельмі цяжка. Пачынаюць вучыць і вучаць упарта, а на экзаменах — «плаваюць». Як заўсёды, ім не хапае «аднаго» дня. Не паспелі паўтарыць, дакладней — упершыню прачытаць, не тое, што разабрацца ў матэрыяле! Калі-некалі стане выкладчыку шкада такога, паставіць «вудачку», не — атрымоўвае студэнт «двойку». З кожным годам гэтая група памяншаецца, хоць марудна, і расце «залатая сярэдзінка».

Значыць, як складзецца прапорцыя гэтых трох груп на першым курсе, такой прыкладна яна будзе і на старэйшых курсах. Даказаць гэтую тэарэму мы прадаставім выкладчыкам і студэнтам матэматычнага факультэта. Трэба захапіць першакурснікаў матэматычнымі дысцыплінамі, паказаць ім, што падрыхтавацца да экзаменаў у час сесіі немагчыма (на жаль, адваротнае даказваюць ім нярэдка старшакурснікі, што шкодна ўплывае на некаторых першакурснікаў), часцей праводзіць праверку ведаў першакурснікаў у першым семестры.

Магчыма, неабходна праводзіць у канцы лістапада папярэднія экзамены для I курса па ўсіх выносных на сесію прадметах. Гэта пакажа некаторым самаўпэўненым студэнтам, што ў іх усё ж ёсць прабелы ў ведах а часам і вельмі вялікія. За снежань яны змогуць знішчыць гэтыя прабелы і здаць зімовую сесію добра. А ад здачы першай сесіі ў многім залежыць далейшая вучоба. Здаўшы сесію на «добра» і «выдатна», будзе і ў далейшым імкнуцца не здаваць заваяваных пазіцый. Здавальняючыя адзнакі (з «невудамі» студэнтам уво-

гуле не будзе) пазбаўляюць надзей стаць выдатнікам.

Як жа здаюць першакурснікі?

Мы ідзем на экзамен па матэматычнаму аналізу. Дачэнт Юры Станіслававіч Багданаў усю душу аддае рабоце са студэнтамі, але і ад іх патрабуе работы. І многія радуецца яго на экзамене выдатнымі ведамі. Гэта—Позняк, Глюза, Царык, Соскіна, Дубнеўская Фурса і многія іншыя. Асабліва падкрэслівае Юры Станіслававіч выдатныя адказы Пяткевіч Назарэнка, Габрыловіч, прыйшоўшы на матфак з вытворчасці. Вось з каго трэба браць прыклад! Многія студэнты яшчэ не ўмеюць правільна размяркоўваць час пры падрыхтоўцы да экзамена. У выніку—Мініч, Моціч, Жыганав, Вертывец, Курцокова дрэнна падрыхтаваліся да экзамена і атрымалі недавальняючыя адзнакі. А маглі ж здаць добра!

У пятай групе экзамен па вышэйшай алгебры. Адказвае Ніна Ляоненка. Яна пяць гадоў працавала выхавальніцай у Барысаўскай школе-інтэрнату. Цяжка было першы час. Доўгі перапынак у вучобе сказваўся. Але настойлівасць і любоў да матэматыкі дазволілі Ніне пераадолець усе цяжкасці. Першы экзамен па аналітычнай геаметрыі яна здала на «выдатна». Упэўнена адказвае яна на такое складанае пытанне, як корні n -й ступені з 1. Экзаменатар дачэнт Рэгіна Іосіфаўна Тышкевіч ставіць ёй у залікоўку «выдатна».

Другое «выдатна» з'яўляецца таксама ў заліковых кніжках студэнтаў Кот, Красніка, Дарошака. Адказы апошняга абодва экзаменатара лічаць самымі лепшымі.

На другім курсе ідзе экзамен па матэматычнаму аналізу, які прымае дэкан факультэта прафесар Фёдар Дзмітрыевіч Гахаў. Матэматычны аналіз — база для вывучэння ўсіх наступных матэматычных дысцыплін. Такія складаныя пытанні аналізу, як раўнамерная зыходнасць інтэгралаў і іншыя ўсвайваюцца студэнтамі прыблізна і ўдакладняюцца яшчэ працяглы час. Фёдар Дзмітрыевіч вельмі задаволены адказами Харук, Гарбуновай, Урублеўскага і ўсёй іх 5 групы. Ніводнай недавальняючай адзнакі па такому складанаму курсу. Гэта проста здорава! Выдатна адказвалі ў іншых групах Рамашка Тузік, Юрынок, Кісель, Арцкокевіч, Велеська і многія іншыя, атрымаўшы ўпаўне заслужаныя выдатныя адзнакі.

На чацвёртым курсе экза-

мен па курсу «Ураўненні матэматычнай фізікі» прымаў дачэнт Вітольд Феліксавіч Ждановіч. Гэта самы складаны курс на матэматычным факультэце. Сотні старонак матэматычных формул, ураўненняў... І усё гэта трэба ведаць. На першы погляд, цяжка паверыць, што можна разабрацца ў гэтым лабірынце. Але паслухаўшы адказ Нэлі Цюніс, вы скажаце: «Так можна!». Упэўнена, чотка, ясна адказвае яна на пастаўленыя пытанні. Выдатныя адзнакі атрымоўваюць таксама Бацечка, Буглак, Жураўлёва, Гурэвіч.

Самым сільным на матэматычным факультэце лічыцца трэці курс. Ім і дасталася самая цяжкая сесія — 5 экзаменаў і адзін дыферэнцыраваны залік (амаль экзамен!). Дачэнт Леанід Кандрацьевіч Тутаеў, прымаўшы экзамен па дыферэнцыяльнай геаметрыі, гаворыць, што студэнты добра падрыхтаваліся. Выдатныя адказы Бялько, Вольскай, Давыдзенка, Талочкі і многіх іншых даставілі яму вялікае задавальненне. Задаволена адказами і выкладчыца курса тэорыі верагоднасцяў Міра Абрамаўна Лукомская. Тут першым і без папярэдняй падрыхтоўкі адказваў Колюх. Блискуча ён даказвае тэарэмы, рашае задачы, якія прапануе экзаменатар. За ім адказвае Ірына Малюціна. І таксама выдатна. Усяго на курсе пасля трох экзаменаў і заліка 14 чалавек здаюць толькі на «выдатна». Неабходна асоба адзначыць адказы Ігара Журбенкі, імяннага стыпендыята, выдатнага спартсмена, члена факультэцкага камітэта камсамола, старшыні СНТ факультэта, а таксама Н. Субач, К. Кузьміча, Ф. Рахінштэйна, М. Талачко і многіх іншых.

Сярод круглых выдатнікаў — сакратар камсамольскай арганізацыі факультэта Б. Яшчын, сакратары курсавага камсамольскага бюро А. Лапкоўскі (5 курс), К. Філіповіч (4 курс), Л. Рамашка (2 курс) многія члены камсамольскага бюро курсаў і факультэта, спартсмены. Вельмі радасна, што гэтыя маякі з'яўляюцца прыкладам для сваіх таварышаў як у вучобе, так і ў грамадскай рабоце.

Першыя вынікі сесіі паказваюць, што недавальняючы адзнак будзе менш, чым у мінулыя гады. І як заўсёды, тут вінаваты і крус. Некаторыя студэнты — першакурснікі ўжо атрымалі па дзве «двойкі» і апошні экзамен пакажа, ці змогуць яны змагацца за права быць студэнтамі.

Г. ДРАБУШЭВІЧ, інжынер вылічальнага цэнтра.

Агляд друку

Практыканты аб сабе

3 Новым годам, сябры!

Выйшаў з друку чарговы нумар вучэбнай газеты «Журналіст». Гэты нумар быў прысвечаны вынікам вытворчай практыкі студэнтаў 4 курса аддзялення журналістыкі, якую праходзілі студэнты ў другім семестры мінулага навучальнага года. Тэма нумара вельмі складаная. Кожны разумее, што сваю працу самому вельмі цяжка правільна ацаніць, з боку ж — лепш бачна. Аднак студэнты-чацвёртакурснікі ў асноўным з гэтай задачай справіліся. Чаму ў асноўным? Таму, што ўсюды дзе студэнты гавораць аб сваёй практыцы, ёсць аналіз толькі добрых бакоў сваёй дзейнасці. Практыканты расказваюць, як ім цяжка было зрабіць заданне, але яны выканалі яго. Практыканты расказваюць, як нараджалася новая цікавая тэма. Але ніводнага слова не было ска-

зана аб тым, якімі ж бакамі сваёй асабістай работы ў рэдакцыі газеты яны не задаволены, якія матэрыялы свае яны лічуць дрэннымі і чаму, якія прабелы ёсць у іх ведах. А гэта вельмі дапамагло б у далейшым і самім практыкантам, і малодшакурснікам.

Вельмі добра, што пры выпуску гэтага нумара студэнтам была прадстаўлена вялікая самастойнасць. У нумары ёсць толькі адзін здымак, які выканан не студэнтам. Давайце паглядзім на чацвёртую паласу. Там напісана: «Гэты нумар газеты «Журналіст» падрыхтавалі да друку студэнты IV курса аддз. журналістыкі пад кіраўніцтвам дацэнта Р. В. Булацкага. Рэдактар нумара В. Кошалы, адказны сакратар А. Новік, макеты палос студэнтаў 2 курса П. Сушко, М. Аўсіевіча В. Бабініча, П. Яльца».

У кожным нумары газеты паведамляецца, хто выпускаў яе. А ў гэтым ёсць яшчэ адна навіна: у выпуску удзельнічалі таксама і другакурснікі. Афармленне ж газеты фактычна іх! І ў цэлым яны нядрэнна выканалі заданне.

(Заканчэнне будзе)

Аб'ява з каментарыямі

На дошцы аб'яў у галоўным корпусе з'явілася цікавае запрашэнне. Студэнтам універсітэта паведамлялася, што секцыя турызма-альпінізма «арганізаввае походы по Архангельской губернии и Белоруссии». З якіх гэта часоў наша слаўная Архангельшчына стала не вобласцю, а губерняй? Жарты жартамі, а гэтае слова ніяк не падыходзіць да радзімы Міхаіла Васільевіча Ламаносава, таксама як і да любога куточка нашай неабсяжнай Радзімы. Так што, сябры турысты-альпіністы, «арганізавваць» походы «арганізаввайце» а пра геаграфію не забывайце, ды і пра граматыку таксама.

Даніла ШЫЛА.

Па слядах нашых выступленняў

„Пад знакам вострай крытыкі і самакрытыкі“

Падводзячы вынікі справаздачна-выбарчага сходу, члены партыйнага камітэта звярнулі ўвагу рэдакцыі газеты на тое, што ў надрукаванай справаздачы са сходу дапушчана залішне рэзкае тлумачэнне выступлення члена КПСС тав. Нахімоўскай. У прыватнасці ўказана на тое, што газета недарэчы ўжыла такія словы, як «паклёп» і «дэмагагічная вылазка». Рэдакцыя ўказана на недапушчальнасць падобных прыёмаў у далейшым.

Г. ДРАБУШЭВІЧ.

Пісьмо з Кубы

На імя рэктара Антона Нікіфаравіча Сеўчанкі прыйшло цікавае пісьмо з Кубы ад нашых выкладчыкаў, якія працуюць там. Вось што яны пішуць:

«Дарагі Антон Нікіфаравіч, шлём Вам і ў Вашай асобе ўсяму добраму калектыву работнікаў Бельдзяржуніверсітэта імя У. І. Леніна сардэчнае прывітанне з далёкага вострава Кубы, чый гераічны народ будзе сацыялізм. Рэвалюцыйная Куба перамагла, бо з ёю ўсё прагрэсіўнае чалавецтва. А дружбу і дапамогу савецкіх людзей кубінцы адчуваюць настаянна і цэняць яе вельмі высока. Для кубінца савецкі чалавек — самы вялікі аўтарытэт, сябра, старэйшы брат, які, калі спатрэбіцца, не пашкадуе жыцця ў імя святой справы барацьбы за шчасце людзей.

Гэтую павагу і нам з Олей прыходзіцца адчуваць на сабе. Ды гэта і не странна. Мы ж — частына нашага вялікага народа, дружба якога з рэвалюцыйнай Кубай робіць кубінскую рэвалюцыю пераможнай. І як ніколі, мы, савецкія людзі, якія знаходзіцца тут, на Кубе, разам з кубінцамі адчуваем веліч нашай Радзімы. Нават малаверы, і тыя цяпер пераканаліся ў пераможнай магутнасці і міралюбівых імкненнях Савецкага Саюза, які выраставаў не толькі Кубу, але і

ўсё чалавецтва ад сусветнай тэрмаядзернай вайны.

Вось чаму прэстыж нашай вялікай Радзімы яшчэ больш узрос, асабліва сярод кубінцаў. Навальнічыя хмары над радзімай Хасэ Марці і Фідэля Кастра рассяваюцца, напружанне аслабла... Народ Кубы ўсюды — на сходах, мітынгах — скандыруе: «Фідэль! Хрушчоў! Мы разам з вамі двума!». Нас, рускіх, пазнаюць сярод тысяч іншых людзей і часта вітаюць сяброўскім «Таварыш!», суправаджаюць гэтае слова шчырай ўсмішкай.

Учора старая жанчына-кубінка прама на вуліцы звярнула да нас з пытаннем: «Вы рускія?» і з гонарам заявіла: «Куба не адзінокая. Савецкі народ — вялікі друг кубінцаў». Такія нечаканыя і прыемныя сустрэчы адбываюцца часта...

Цяпер нямога аб рабоце. Пасля заканчэння I верасня першага семестра нашы вучні («бекадосы») і адабраныя медыцынскай камісіяй настаўнікі адправіліся ў правінцыю Арыетэ, ў горы Сьера-Маэстра, на ўборку ўраджаю кавы. Праца гэтая не з лёгкіх, асабліва для жыхароў Поўначы, бо збіраць каву прыходзіцца па зяр-

нятку, а бывае па 30—35 градусаў цяпла. Кава расце па схілах гор, і часам для таго, каб не сарвацца ўніз, прыходзіцца трымацца за кусты. На досвітку мы паднімаліся ў горы і збіралі каву, спускаючыся ўніз. Норму кубінскіх сялян выконвалі ўсе. Ежу рыхтавалі самі на двух кастрах — для вучняў, разам з якімі працавалі, і для сябе. З заданнем справіліся з гонарам і вярнуліся ў Гавану 2 кастрычніка. Вучні ж засталіся на ўборцы яшчэ.

Мы ўехалі з палеткаў кавы раней для таго, каб добра падрыхтавацца да другога навучальнага семестра. Увесь перыяд да пачатку новага семестра напружана працавалі: надрукавалі на рататары падручнікі (калі раней у нас было па 2—3 падручніка на групу ў 20—25 чалавек, то цяпер кожны бекадос мае свой падручнік рускай мовы), размножылі тэксты (а раней жа кожны з нас, не ўмеючы, размнажаў тэксты для кожнага ўрока для ўсіх вучняў). Мы падрыхтавалі за гэты месяц метадычныя распрацоўкі, шмат наглядных дапаможнікаў па развіццю мовы і г. д. Адным словам работы хапіла. Наша задача — на працягу двух год пад-

нашы в'етнамскія сябры святкуюць Новы год 25 студзеня, як і ўвесь в'етнамскі народ. З выпадку нацыянальнага свята, інтэрнацыянальны клуб і рэдакцыя газеты паслалі в'етнамскім студэнтам I курса фізічнага факультэта віншаванне:

«Дарагія в'етнамскія сябры!

Ад усёй душы віншуем вас з нацыянальным святам, з Новым

годам! Жадаем вам вялікіх поспехаў у вучобе, у будучай працы, у асабістым жыцці! Жадаем вам шчасця! Няхай жыве савецка-в'етнамская дружба! Няхай жыве мір ва ўсім свеце!

Інтэрнацыянальны клуб БДУ імя У. І. Леніна.

Рэдакцыя газеты «Беларускі універсітэт».

Цікава ведаць

Адкуль паходзяць назвы частак свету

Гэтыя пяць слоў — Еўропа, Азія, Афрыка, Аўстралія, Амерыка — вядомыя нам са школьных часоў. Называючы іх даволі часта, не ўсе, напэўна, задумваліся над іх паходжаннем.

Назва «Еўропа» была ўжо вядома старажытным грэкам. Яна паходзіць ад старажытна-грэчаскага слова «эрэб», што азначае «змрок, цемра», або захад, гэта значыць краіна, дзе заходзіць сонца.

Упершыню упамінанне аб Азіі сустракаецца ў Гамера. Вучоныя лічаць, што яна паходзіць ад асірыйскага слова «асу» — усход, краіна, дзе ўзыходзіць сонца.

У часы Рымскай імперыі вобласць старажытнага Карфагена на поўначы Афрыкі насяляла племя афры. Спачатку гэтыя землі былі названы зямлёй Афры, а затым Афрыкай пачалі называць увесь кантынент.

Небезцікавае і паходжанне назвы Аўстраліі. Старажытныя вучоныя меркавалі, што дзесьці на поўдні павінна быць суша, якая ўраўнаважвае Азію і Еўропу. Яны назвалі гэту зямлю «Аўстраліс» — па латыні «паўднёвы». Першымі гэту зямлю адкрылі галандцы і назвалі яе Новай Галандыяй. Але яны не ведалі, што гэта востраў. Англічане назвалі гэту зямлю Новым Паўднёвым Уэльсам. Але калі ў 1801 — 1803

годах устанавілі, што гэта востраў, прычым небывала вялікіх размераў, вучоныя назвалі яго «Тэра аўстраліс інкогніта» — невядомая паўднёвая зямля. З гэтага часу слова «Аўстралія» пачалі пісаць на ўсіх картах.

Амерыканскі мацярык быў адкрыты Калумбам у канцы XV стагоддзя. Але ў глыб кантынента Калумб не зайшоў і падрабязнага апісання адкрытых ім зямель не даў. Гэта зрабіў італьянскі падарожнік Амерыга Веспучы (1451 — 1512 гг.). Ён падрабязна апісаў прыроду Новага Свету, жыхароў, і па яго імя гэтую частку свету назвалі Амерыкай.

Цікава, што назвы частак свету на большасці моў гучаць амаль аднолькава.

ЦІ ВЕДАЕЦЕ ВЫ, ШТО...

...не ўсе краіны свету ўступілі ў 1963 год? У Іраку і Афганістане 7 ліпеня пачнецца толькі 1383 год, а ў Эфіопіі ў гэты дзень будзе 12 жніўня 1957 года. У Японіі, наадварот, ідзе ўжо 2622 год эры імператарскай дынастыі.

ЗАЙКА-ЗАЗНАЙКА

«Я клянусь, вы мне поверьте: люблю стихи до полусмерти. Разберу по косточкам любую...» На экзамене стишок достался, Он — ни в зуб ногой.

Георгий ОГИИ,

мі і амаль удзельнікамі такіх значных падзей, якія зараз адбываюцца на Кубе!

Дарагі Антон Нікіфаравіч! Вялікае Вам дзякуй за невялікае, але сардэчнае пісьмо, у якім вы паведамляеце мне аб тым, што мае артыкулы прайшлі абмеркаванне на кафедры і яны пойдучы ў друк. Для мяне гэта вельмі важна, бо размова ідзе аб маёй дысертацыі. Яшчэ раз дзякуй Вам асабіста і членам кафедры педагогікі і псіхалогіі за сяброўскія клопаты!

Вас, Антон Нікіфаравіч і ўвесь калектыў выкладчыкаў і студэнтаў я і Оля сардэчна віншуем з наступаючым Новым, 1963 годам! Жадаем усім-усім вялікага здароўя, шчаслівага і радаснага жыцця, растуць поспехаў у працы на блага нашай вялікай Радзімы!

Вашы

Оля і Рэм Вадэйка.

28/XI 1962 г..

Рэдактар У. КУЛАЖАНКА.

Адрас рэдакцыі:

Мінск Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, 212. Тэл. 2.07-19

Друкарня Белсавпрофа. АТ 04141. Тыр. 2000. Зак. 334.